

MIGRAȚIA IREGULARĂ ȘI PROVOCAREA UNIUNII EUROPENE: UN STUDIU DE CAZ AL MIGRANȚILOR DINSPRE LIBIA SPRE ITALIA

Ngo Makendi Bassonog BABETTE

Relații internaționale și științe politice

Universitatea Aydın din Istanbul/Istanbul Aydın Üniversitesi,

Tatıpasa, Acunkent, Istanbul Turcia

Abstract

The migration of a large number of African citizens to different European nations via the Libyan-Mediterranean route continues to represent a recurrent issue between Africa and Europe within the recent couple of decades, as the volume of migrants continue to grow consistently. This high rate of migration of African citizens to Europe in most cases create negative consequences on a number of these European countries, especially in the areas of their economic, social and political wellbeing. In certain other cases, the security of these European nations is also influenced by these rates of migration. In lieu of the above, this study focused on Italy in particular, as well as other African nations and investigated if Italy was considered a target country for migration or considered a transit country into other European countries by African migrants. It also examined the reasons that influenced African migrants to go through the Libya-Italian route into Europe and lastly, determined the human trafficking mechanisms in the Libya-Italian route into Europe.

The theoretical frameworks on which this study was predicated were the Push factors and the Pull factors that influenced migration to other nations. Furthermore, this study was designed as a qualitative research and employed structured face-to-face interviews that were mediated through Skype video calls to collect responses from the 20 interviewees selected for this research.

The study discovered that Italy is predominantly viewed as a sought after destination country by many African migrants and not merely a transit nation into other parts of Europe. This study also discovered that the major motivations that compelled Africans to migrate into Europe via the Libya-Italy route are extreme poverty, and the closure of the other routes into Europe, such as the Morocco/Tunisia route. Lastly, the study also discovered that there exists high degree of synergy in the activities of the various bodies involved in the various stages of travel in the Libya-Italy route, as there existed seamless transition from one agency to another in the different stages of migrants journey to Europe via this Libya/Italy route. On a final note, this study's recommendation among many others is that the governments of Libya and Europe should facilitate mechanisms that welcome migrants or refugees in line with the common objective of allowing personal independence and freedom from poverty.

Keywords: *Migrant, refugees, illegal migrants, legal migrants.*

1. Introducere

Relocarea la scară largă a persoanelor dintr-o regiune către o altă regiune, cunoscută sub numele de migrație, afectează negativ în mod diferit atât regiunea de destinație, cât și regiunea de plecare. Cu toate acestea, factorii determinanți ai impactului pozitiv sau negativ al acestei migrații sunt dependenți de numeroși factori existenți în ambele națiuni. Prin urmare, pe baza acestei analogii a fost efectuată această cercetare, care se concentrează pe migrația cetățenilor africani către diferite țări din Europa, pe ruta libiano-mediteraneană. Acest volum masiv al migrației cetățenilor africani a afectat negativ multe dintre aceste națiuni europene, în special economic, social, politic și, în alte cazuri, chiar securitatea acestora. În consecință, acest lucru a determinat o serie de națiuni europene să elaboreze un mecanism în vederea prioritizării reformelor politice, în încercarea de a reglementa migrația și crizele refugiaților africani¹.

Potrivit Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR, 2015: p. 56), în majoritatea cazurilor, migrația anuală a mii de oameni din alte națiuni către Europa provine din Orientul Mijlociu, Asia de Sud și Africa; prin urmare, o serie de națiuni europene se confruntă cu provocări în încercarea de a nu ceda și de a menține standardele Uniunii Europene privind primirea și prelucrarea cererilor de azil și, în consecință, acomodarea imigranților². Între timp, în cealaltă parte a lumii, un număr de lideri africani continuă să lase de dorit în privința îndeplinirii responsabilităților de a le asigura cetățenilor din diferitele lor națiuni nevoile de bază, facilitățile de infrastructură și pachetele de asistență socială. Consecințele negative ale acestor deficiențe se reflectă pe continentul european și, de asemenea, în numărul tot mai mare de decese ale africanilor care continuă să își riște viața pentru a călători pe ruta libiano-mediteraneană în căutarea unei vieți mai bune în Europa³.

Potrivit unui raport al Comisiei Europene (2018), migrații și refugiații sunt împrăștiați în diferite națiuni din Europa. De exemplu, Italia s-a confruntat cu un volum imens de migrați care au sosit în țară de-a lungul anilor; de asemenea, Spania și Grecia s-au confruntat cu un număr substanțial de migrați care au căutat refugiu în țările lor. Raportul OIM (2015)⁴ relevă faptul că, din anii 2014 și

¹ Park, Jeanne, 2015. Europe's Migration Crisis [Criza migrației europene]. Council on Foreign Relations/ Consiliul pentru Relații Externe. <https://www.cfr.org/backgrounder/europes-migration-crisis> (Data accesării 25 august 2020).

² Banulescu-Bogdan, N., Fratzke, S., 2015. "Europe's Migration Crisis in Context: Why now and what next [Criza migrației europene în context: De ce acum și ce urmează]". Migration Policy Institute 24.

³ Telschow, F. Technical Report and Policy Paper from the European Network of Political Foundations [Raport tehnic și document politic din Rețeaua Europeană a Fundațiilor Politice] (ENoP). (noiembrie 2014).

⁴ International Organization for Migration/Organizația Internațională pentru Migrație, IOM. "Mediterranean Migrant Arrivals [Sosiri de migrați mediteraneeni]". United Nations Migration

2015, națiuni precum Siria, Etiopia, Nigeria, Gambia, Somalia, Bangladesh și Sudan s-au dovedit a fi națiunile care au cea mai mare sursă de migranți ce au ajuns în Italia. Astfel, în calitate de student african, cercetătorul consideră că ar fi potrivit și interesant să efectueze această cercetare privind migrația africană către Europa, cu accent special pe ruta Libia-Italia.

Italia și multe alte țări europene au fost considerate pentru o perioadă extinsă de timp ca o locație spre care migranții africani doresc să călătorească, iar acest lucru se datorează faptului că multe persoane din întreaga lume sunt atrase în mod constant să locuiască în Italia și în alte țări din Europa. Această situație se întâmplă mai ales în cazul Italiei, datorită Romei și a numeroaselor atracții turistice, care ispitesc oamenii de toate tipurile să dorească să trăiască în Italia. Această dorință de a trăi în Italia sau în alte națiuni europene amintește de alegerile africanilor privind migrația forței de muncă în Europa, care a început în jurul anilor 1960⁵. În aceeași lumină, în această eră, peste 243 de milioane de persoane locuiesc și lucrează în țări în care nu s-au născut, ceea ce înseamnă că imigranții reprezintă 3,3% din populația de pe glob⁶. Distribuția populației născute în străinătate în regiuni stabile din punct de vedere economic și avansate tehnologic, precum Europa, a crescut de la aproximativ 7% în 1990 la peste 10% în 2015, după cum Borjas (2014) consideră că „Procentele mai mari ale lumii dezvoltate sunt acum alcătuite din ce în ce mai mult din națiuni de imigranți”. De exemplu, potrivit acestuia, aproximativ 11,5% din populația Franței, 13% din populația Germaniei, 20% din cea a Statelor Unite ale Americii și, de asemenea, 20% din populația Canadei sunt formate din oameni care sunt toți născuți în străinătate.

Prin urmare, pe baza informațiilor precedente furnizate în paragrafele de mai sus, această cercetare încearcă să examineze dacă migranții africani consideră că Italia este o țară de destinație pentru migrație sau consideră Italia ca un punct de tranzit spre alte țări europene. În plus, această cercetare își propune să înțeleagă de ce migranții africani utilizează ruta Libia-Italia. Și, în cele din urmă, acest studiu urmărește să descopere mecanismul traficului de persoane pe ruta Libia-Italia către Europa. Acest lucru se datorează faptului că migrația iregulară este considerată a avea consecințe demografice asupra pieței muncii, finanțelor publice și peisajelor politice ale națiunilor gazdă⁷.

Report 2016/ Raportul Națiunilor Unite privind migrația 2016: disponibil la <https://reliefweb.int/report/italy/mediterranean-migrant-arrivals>. (Data accesării 25 august 2020).

⁵ Icduygu, A and Yukseker, D., 2012 “Rethinking Transit Migration in Turkey: Reality and Re-presentation in the Creation of a Migratory Phenomenon [Regândirea migrației de tranzit în Turcia: realitate și re-prezentare în crearea unui fenomen migrator]”. *Population Space and Place* 18, p. 442.

⁶ Edo, A., Ragot, L., Rapoport, H., Sardoschau, S and Steinmayr, A., 2018. “The Effects of Immigration in Developed Countries: Insights from Recent Economic Research [Efectele imigrației în țările dezvoltate: perspective din cercetările economice recente]”. Policy Brief, Centre d’Etudes Prospectives et d’Informations Internation, p. 2.

⁷ *Idem*, p. 2.

Scopul acestui studiu este, prin urmare, efectuarea unei cercetări calitative asupra obiectivelor cercetării menționate mai sus. Importanța acestei cercetări este că, după finalizarea sa, viitorii cercetători ar putea să facă trimitere la acest studiu ca material de referință în domeniul migrației transcontinentale, reglementării și controlului acesteia, impactului său asupra țărilor gazdă, precum și meritelor și deficiențelor sale.

2. Formularea problemei

Migrația este mișcarea unei persoane sau a unui grup de persoane pentru a se stabili într-o altă locație, de obicei peste o graniță politică sau administrativă. Poate fi temporară sau permanentă și poate fi, de asemenea, voluntară sau forțată. În unele cazuri, această mișcare între granițele internaționale ar putea fi considerată iregulară atunci când migrații intră într-o altă națiune și rămân sau lucrează acolo fără documentele și autorizația corespunzătoare cerute de reglementările privind imigrația⁸.

Contextul migrațional italian este deosebit de sofisticat și se caracterizează prin diverse dinamici migratorii și tensiuni socio-politice. Italia este considerată una dintre destinațiile principale din Europa pentru migrații din Africa în căutarea unor oportunități (mai bune). Acest lucru a dus recent la creșterea numărului de sosiri iregulare ale migraților fără acte și al solicitanților de azil - predominant din țările din Africa Sub sahariană⁹. Potrivit Istat (2017), din Europa, Italia a înregistrat cea mai mare creștere relativă a populației sale de migrați în ultimele două decenii. Din 1998, volumul imigraților a crescut de cinci ori, cu o creștere de 2.023.317 persoane din 2007 până în 2016 (Istat 2017). Cu toate acestea, în acest deceniu, fluxurile regulate au scăzut, lucru vizibil prin creșterea lentă a noilor rezidenți străini, în jur de 33.000 în perioada 2015-2017 (Caritas Italiana. 2018).

Este important de menționat, în acest moment, că diminuarea pieței forței de muncă italiene, precum și rata ridicată a șomajului în națiune au determinat guvernul să scadă foarte mult cota disponibilă pentru lucrătorii migrați obișnuiți. Această limită restrictivă a fost impusă în ciuda respingerii de către angajatori a ideii, pe baza nevoii acestora de muncă imigrantă. Mai degrabă, acești angajatori au sfătuit guvernul să grăbească procedurile de angajare a solicitanților de azil și să

⁸ Rohrmoser, F., 2010. 'Migration at the Southern Borders of the European Union: "The EU's Migration Policy towards the Mediterranean and the Case of Spain"' [Migrația la frontierele sudice ale Uniunii Europene: „Politica de migrație a UE către Mediterana și cazul Spaniei“]. Centre International de Formation Européenne Institut Européen des Hautes Études Internationales, pp. 10-13.

⁹ Caritas Italiana, 2018. "Common Home: Migration and Development in Italy [Acasă comună: migrație și dezvoltare în Italia]", pp. 8-11.

recreeze migrația legală spre Italia în scop de muncă. Prin urmare, pe baza provocărilor identificate mai sus, această cercetare încearcă să atingă obiectivele deja identificate mai sus, care oferă, de asemenea, răspunsuri la următoarele întrebări de cercetare:

1. Este Italia considerată de către migrații africani o țară de destinație pentru migrație sau este considerată o țară de tranzit către alte țări europene?
2. Care sunt motivele care influențează migrații africani să utilizeze ruta Libia-Italia către Europa?
3. Care sunt mecanismele traficului de persoane pe ruta Libia-Italia către Europa?

3. Revizuirea literaturii

Acest capitol tratează revizuirea literaturii relevante, care discută unele dintre motivele pentru care africanii, prin intermediul rutei libiene, migrează către națiuni din Europa. În plus, înainte de a continua discuțiile majore din acest capitol, este prezentată o scurtă definiție a migrațiilor iregulare, în același timp prezentând succint Libia, care este una dintre rutele prin care trec mulți africani pentru a ajunge în națiunile europene.

3.1. Descrierea Libiei

Libia este o țară poziționată în regiunea Maghreb din Africa de Nord. Are granițe cu Marea Mediterană la nord și alte națiuni înconjurătoare, precum Ciad, Republica Niger, Algeria, Tunisia și Egipt. De mulți ani, ruta libiano-mediteraneană către Europa a fost utilizată de mulți migrați, în special din țările din Africa de Nord și de Vest, ca o poartă de tranzit și destinație spre Europa, acest lucru fiind posibil datorită apropierii geografice a Libiei de Europa și a legăturilor sale istorice cu Europa¹⁰.

În opinia lui Kate (2017), restricțiile Uniunii Europene impuse migrației regulate îndreptate spre interior ar fi putut duce la creșterea fluxului de migrație iregulară către Europa pe căi periculoase și ilegale. Această restricție a făcut ca migrații care fug de război și caută oportunități de trai îmbunătățite în națiunile europene să devină victime ale traficului de persoane și ale agenților de trafic care le promet acestor migrați o traversare ușoară a Mării Mediterane și a frontierelor naționale¹¹. De asemenea, este important să subliniem că, în ciuda știrilor constante

¹⁰ World Migration Report/Raportul privind migrația mondială. "International Organization for Migration/Organizația Internațională pentru Migrație", 2018.

¹¹ North Africa Mixed Migration Hub/ Centrul de migrație mixtă din Africa de Nord, MHUB. Rezumatul țării. Disponibil la <http://www.mixedmigrationhub.org/wp-content/uploads/2018/05/Country-Profile-Libya.pdf>. (Data accesării 25 august 2020).

referitoare la persoanele care experimentează dezumanizarea sau, în unele cazuri, își pierd viața în timpul încercării lor de a intra în Europa prin deșertul libian și prin Marea Mediterană, mulți migranți africani utilizează în continuare acest traseu periculos în planul lor de a migra către Europa.

3.2. Migrația iregulară

Migrația iregulară se referă la „mișcarea transfrontalieră a persoanelor care intră într-o țară fără permisiunea legală a țării de a face acest lucru¹². Similar, termenul „migranți iregulari” descrie, de asemenea, migranții din orice națiune care nu au dreptul nici să locuiască, nici să lucreze acolo, fie din cauza lipsei unui permis legal de ședere, fie din cauza expirării permisului acordat pentru a rămâne într-o astfel de națiune. De asemenea, este important de menționat aici, în acest moment, că parțial din cauza complexității definițiilor, datele statistice privind migrația iregulară și migranții sunt rare.

Prin urmare, migrația iregulară, prin definiție, nu este înregistrată și scapă de acoperirea statistică, deci măsurarea precisă este aproape de neatins¹³. Această revizuire a literaturii este preocupată, în principal, de factorii care îi determină pe oameni să se implice în moduri de migrație iregulare. Prin urmare, având în vedere că esența studiului o reprezintă fluxurile de migrație și provocările pe care le impune migrația, este de preferat să înțelegem motivele pentru care oamenii migrează către alte țări și care sunt factorii cei mai convingători care inspiră migrația prin mijloace iregulare către o națiune a Uniunii Europene.

3.3. Factori care determină migranții africani să migreze

Există factori stringenți care îi îndepărtează pe cetățeni de națiunea lor de naștere sau de origine, pe măsură ce încep să se uite la alte națiuni care sunt capabile să le ofere oportunități de viață mai bune decât își poate permite să le ofere națiunea lor de origine. Prin urmare, pe baza literaturii disponibile, următorii sunt câțiva dintre factorii care cauzează migrația din Africa spre Italia pe ruta libiano-mediteraneană.

¹² Vollmer, B., 2011. “Irregular Migration in the UK, Definitions, Pathways and Scale [Migrația iregulară în Marea Britanie, definiții, căi și dimensiune]”. Migration Observatory University of Oxford, p. 2, C-2.

¹³ Cummings, C., Pacitto, J., Lauro, D and Foresti, M., 2015. “Why People Move: Understanding the Drivers and Trends of Migration to Europe [De ce se mișcă oamenii: Înțelegerea factorilor motivați și tendințele migrației către Europa]”. A Working Paper. Overseas Development Institute. ISSN: 2052-7209, p. 4.

3.3.1. Terorismul și nesiguranța

O responsabilitate de bază a guvernului în orice națiune este protejarea vieții și a bunurilor cetățenilor săi. Prin urmare, dacă această funcție guvernamentală lipsește, atunci răspunsul cetățenilor este să elaboreze mijloace de asigurare a siguranței proprii, unul dintre acestea constând în migrarea către alte regiuni ale lumii unde această caracteristică importantă este asigurată. Multe guverne africane nu au reușit să asigure pentru cetățenii lor securitatea suficientă a vieților și proprietăților, ceea ce permite existența a numeroase insurgențe politice și religioase în mai multe națiuni africane¹⁴. Această existență larg răspândită a nesiguranței și a terorismului și, uneori, a conflictelor armate a provocat imensele explozii de migrație ale cetățenilor africani în afara continentului, în căutarea securității pentru viețile lor și a familiilor lor în națiunile europene.

3.3.2. Instabilitatea politică

Instabilitatea politică în numeroase națiuni africane, precum Sudan, Sudanul de Sud, Libia, Somalia și, mai recent, Mali constituie un alt motiv semnificativ pentru exodul la scară largă al cetățenilor africani înspre Europa. În plus, o serie de crize religioase, conflictele inter-tribale, eșecul conducerii politice, lipsa încrederii și incertitudinea privind viitoarele guverne, loviturile militare de stat, frământările politice și violența sunt câteva dintre caracteristicile climatului politic din Africa¹⁵. Toate caracteristicile contribuie în mod constant la degradarea sistemelor politice africane, determinând, astfel, cetățenii săi să caute mai multă stabilitate politică și socială în alte părți ale lumii, în special în Europa¹⁶.

3.3.3. Instabilitatea economică

Multe studii au arătat că migrația africanilor către națiunile europene este, în principal, legată de provocările economice sau de alte variabile precum: șomajul la scară largă; veniturile inadecvate; absența creșterii economice; provocările financiare și datoriile¹⁷. Este important să reținem că înaintea migrației, majoritatea migrantilor africani sunt fie independenți, fie câștigă salarii zilnice care nu sunt suficiente pentru a le acoperi cheltuielile lunare. Prin urmare, pe baza eșecurilor

¹⁴ Barungi, B., Odhiambo, O. & Asogwa, R. African Economic Outlook 2017: Nigeria [Perspectivile economice africane 2017: Nigeria]. AfDB, OECD, UNDP. (2017).

¹⁵ Mathew, Okeyim, O., 2012. "The State of Migration of Nigerians into European Union to live in Spain [Statutul migrației nigerienilor în Uniunea Europeană pentru a locui în Spania]". University of Alicante. Sociology II Department. Teza de doctorat depusă la Universitatea din Alicante, Spania.

¹⁶ Herbert, S. & Husaini, S., 2018. Conflict, Instability and Resilience in Africa [Conflict, instabilitate și reziliență în Africa]. Rapid Literature Review 1427. Birmingham, UK: GSDRC, University of Birmingham.

¹⁷ Danaan V. V., 2018. "Analysing Poverty in Africa through Theoretical Lenses [Analiza sărăciei din Africa prin lentile teoretice]". Journal of Sustainable Development; Vol. 11, Nr. 1.

majorității guvernelor africane de a reglementa, impulsiona, stabili și gestiona în mod corespunzător economiile lor de foarte mulți ani, fluxul migrațional al cetățenilor acestora către națiunile europene a crescut enorm.

4. Metodologie

Pentru acest studiu, a fost utilizată metoda calitativă de cercetare. Această cercetare a depins de mijloace primare de colectare a datelor, în special interviuri aprofundate cu respondenți selectați special pentru această cercetare. Participanții la studiu au fost 15 migranți africani care au folosit rutele Libia-Italia în diferite părți ale Europei și, de asemenea, alți 5 respondenți din Italia și Germania, care sunt membri ai personalului Înaltei Comisii a Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR) și Human Rights Watch (HRW). Tabelul 4.1 de mai jos oferă o reprezentare tabelară a celor 20 de respondenți intervievați pentru acest studiu.

Tabel 4.1: Populația studiului

Națiunea de origine	Frecvență
Nigeria	2
Gambia	2
Senegal	1
Ghana	1
Sudan	4
Eritreea	3
Somalia	2
Italia	3
Germania	2
Total	20

Sursa: Autorul articolului

Răspunsurile la interviurile efectuate în cadrul acestei cercetări au fost transcrise, analizate și extrase pentru a răspunde la fiecare dintre întrebările de cercetare ale acestui studiu.

5. Rezultate și constatări

Întrebarea de cercetare nr. 1: Este Italia considerată de către migranții africani o țară de destinație pentru migrație sau este considerată o țară de tranzit către alte țări europene?

Conform constatărilor acestui studiu, putem presupune că Italia este, în principal, o țară de destinație căutată pentru migrație și nu doar o națiune de tranzit către alte părți din Europa. În plus, pe baza răspunsurilor oferite de intervievați, principalii factori care încurajează migranții africani să migreze în Italia includ: o societate primitoare și favorabilă; oportunități economice; salarii favorabile; rata de rasism mai mică decât în alte țări europene; respectarea drepturilor fundamentale ale omului; ușurința documentării atât pentru refugiați, cât și pentru solicitanții de azil și multe alte motive pozitive.

Întrebarea de cercetare nr. 2: **Care sunt motivele care influențează migranții africani să utilizeze ruta Libia-Italia către Europa?**

Constatările rezultate din răspunsuri au arătat că sărăcia a reprezentat principalul motiv pentru care migranții africani au recurs la utilizarea rutei Libia-Italia către Europa. Spus mai clar, aceștia fie nu au putut să migreze în Europa în mod legal, fie au încercat, în principal, să evadeze din sărăcia din țările lor de origine, în căutarea unor oportunități în Europa. Un alt motiv identificat ca fiind rațiunea pentru utilizarea traseului în discuție este apropierea Libiei de țărmurile Italiei și deschiderea Libiei de a primi în țară în mod liber africani din alte națiuni. Acest lucru îi motivează să meargă mai departe și să încerce să ajungă în Europa de pe țărmurile libiene, care nu sunt supravegheate în mod adecvat și acest lucru permite înflorirea contrabandei cu africani prin marea ei.

Întrebarea de cercetare nr. 3: **Care sunt mecanismele traficului de persoane pe ruta Libia-Italia către Europa?**

În timp ce cercetătorul a pus întrebări menite să răspundă la această întrebare (de cercetare), s-a descoperit că, în conformitate cu experiențele personale ale respondenților acestei cercetări, pare să existe un nivel ridicat de cooperare în activitățile diferitelor organisme implicate în diferitele etape ale călătoriei pe ruta Libia-Italia. Acest lucru se datorează eficienței tranziției de la o agenție la alta în diferitele etape ale călătoriei către Europa pe această rută. Această cooperare s-a extins, de asemenea, la traficanții de persoane sau contrabandiști și mulți dintre diferiții ofițeri de patrulare din rândul gărzilor de coastă atât din Libia, cât și din Italia, care le permit acestor traficanți de oameni să își continue afacerile ilegale chiar și atunci când sunt prinși „în flagrant” pe mare.

6. Concluzii

Pe baza mărturiilor și comentariilor intervievaților, unii dintre aceștia fiind refugiați și solicitanți de azil în Italia și în alte țări din Europa, unii (dintre aceștia) vizitând Italia doar din diferite motive personale în timpul desfășurării acestui interviu, această cercetare concluzionează că Italia este considerată predominant ca o țară de destinație căutată de mulți migranți africani și nu doar o națiune de tranzit spre alte părți ale Europei. În plus, această cercetare conchide, de asemenea,

că principalii factori care încurajează migrații africani să se mute în Italia includ: o societate primitoare și favorabilă; oportunități economice; salarii favorabile; rata de rasism mai mică decât în alte țări europene; respectarea drepturilor fundamentale ale omului; ușurința documentării atât pentru refugiați, cât și pentru solicitanții de azil și multe alte motive pozitive.

Mai mult decât atât, această cercetare a stabilit, de asemenea, faptul că una dintre motivațiile sau motivele majore care îi determină pe africani să călătorească în Europa pe ruta Libia-Italia este sărăcia extremă, care a forțat mulți migrați africani să recurgă la utilizarea rutei Libia-Italia spre Europa. În termeni mai clari, majoritatea acestor migrați fie nu au putut migra în Europa în mod legal, fie au încercat în mod conștient să scape de sărăcia din țările lor de origine. Un alt motiv identificat care îi atrage pe africani să folosească această rută este apropierea Libiei de țărmurile Italiei și, de asemenea, deschiderea Libiei de a primi în țară în mod liber africani din alte națiuni. Acest lucru îi încurajează pe acești potențiali migrați să meargă mai departe în Europa, de pe țărmurile libiene, care nu sunt supravegheate în mod adecvat și acest lucru permite desfășurarea traficului de persoane și a contrabandei cu africani prin marea ei.

În concluzie, această cercetare stabilește că mecanismul traficului de persoane pe ruta Libia-Italia îi determină pe africanii din diferite țări să se reunească în Libia, apoi de acolo să finalizeze aranjamentele cu traficanții de persoane sau contrabandiștii pentru a-i transporta cu barca traversând Marea Mediterană dinspre Libia, prin Insula Lampedusa și în cele din urmă în Italia, după care alți călători care merg mai departe își continuă călătoriile către alte părți ale Europei. În plus, condițiile de călătorie pe această rută aflată în discuție sunt extreme și conduc frecvent la moartea multor migrați africani. Acest lucru este confirmat atât de UNHCR, cât și de HRW, unii dintre angajații cărora fiind intervievați în cadrul acestei cercetări.

Bibliografie

- BANULESCU-BOGDAN, N., FRATZKE, S., 2015. "Europe's Migration Crisis in Context: Why now and what next [Criza migrației europene în context: de ce acum și ce urmează]". Migration Policy Institute, 24;
- BARUNGI, B., ODHIAMBO, O. & ASOGWA, R., 2017. African Economic Outlook [Perspectivele economice africane] 2017: Nigeria. AfDB, OECD, UNDP;
- Caritas Italiana, 2018. "Common Home: Migration and Development in Italy [Acasă comună: migrație și dezvoltare în Italia]", pp. 8-11;
- CUMMINGS, C., PACITTO, J., LAURO, D and FORESTI, M., 2015. "Why People Move: Understanding the Drivers and Trends of Migration to Europe [De ce oamenii se mișcă: Înțelegerea factorilor șef și tendințele migrației către Europa]". A Working Paper. Overseas Development Institute. ISSN: 2052-7209, p. 4;

- DANAAN V. V., 2018. "Analysing Poverty in Africa through Theoretical Lenses [Analiza sărăciei în Africa prin lentile teoretice]". *Journal of Sustainable Development*; Vol. 11, Nr. 1;
- EDO, A., RAGOT, L., RAPOPORT, H., SARDOSCHAU, S and STEINMAYR, A., 2018. "The Effects of Immigration in Developed Countries: Insights from Recent Economic Research [Efectele imigrației în țările dezvoltate: perspective din cercetările economice recente]". *Policy Brief, Centre d'Etudes Prospectives et d'Informations International*, pp. 2-6;
- HERBERT, S. & HUSAINI, S., 2018. "Conflict, Instability and Resilience in Africa [Conflict, instabilitate și reziliență în Africa]". *Rapid Literature Review 1427*. Birmingham, UK: GSDRC, University of Birmingham;
- ICDUYGU, A and YUKSEKER, D., 2012. "Rethinking Transit Migration in Turkey: Reality and Re-presentation in the Creation of a Migratory Phenomenon [Repensarea migrației de tranzit în Turcia: realitate și re-prezentare în crearea unui fenomen migrator]". *Population Space and Place* 18, pp. 441-456;
- International Organization for Migration, IOM, 2016. "Mediterranean Migrant Arrivals [Sosiri de migranți mediteraneeni]". *United Nations Migration Report 2016*: Available at <https://reliefweb.int/report/italy/mediterranean-migrant-arrivals>. (Data accesării 25 august 2020);
- International Organization for Migration, IOM. 2018. *World Migration Report/Raportul privind migrația mondială*;
- MHUB, 2018. *Country Brief [Rezumatul țării]*. Disponibil la: <http://www.mixedmigrationhub.org/wp-content/uploads/2018/05/Country-Profile-Libya.pdf>. (Data accesării 25 august 2020);
- PARK, Jeanne, 2015. "Europe's Migration Crisis. Council on Foreign Relations [Criza migrației europene. Consiliul pentru Relații Externe]". <https://www.cfr.org/backgrounder/europes-migration-crisis> (Data accesării 25 august 2020);
- ROHRMOSER, F., 2010. 'Migration at the Southern Borders of the European Union: "The EU's Migration Policy towards the Mediterranean and the Case of Spain" [Migrația la frontierele sudice ale Uniunii Europene: „Politica de migrație a UE către Mediterana și cazul Spaniei”]'. *Centre International de Formation Européenne Institut Européen des Hautes Études Internationales*, pp. 10-13;
- TELSCHOW, F., 2014. *Technical Report and Policy Paper from the European Network of Political Foundations [Raport tehnic și document politic din Rețeaua europeană a fundațiilor politice] (ENoP)*. (November, 2014);
- UNHCR, 2015. *World at War: Global Trends, Forced Displacement in 2014 [World at War: Global Trends, Forced Displacement în 2014]*. UNHCR, 56;
- VOLLMER, B., 2011. "Irregular Migration in the UK, Definitions, Pathways and Scale [Migrația iregulară în Marea Britanie, definiții, căi și scară]". *Migration Observatory University of Oxford*, p. 2, C-2.